

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Cdo/138/2015                  |
| Identifikačné číslo spisu: | 7613211774                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 19.06.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Soňa Mesiarkinová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:7613211774.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Lawyer Partners, a.s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, IČO: 35 944 471, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Chabadová, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pri starej prachárni 13, IČO: 36 866 733, proti odporcovi Y. W. bývajúcemu v W., o zaplatenie 7,63 €, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 11 Ro 206/2013, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. decembra 2014 sp.zn. 6 Co 323/2014, takto

### rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Uznesením z 9. januára 2014, č.k. 11 Ro 206/2013-16 Okresný súd Spišská Nová Ves uložil navrhovateľke, aby v určenej lehote zaplatila súdny poplatok 6,50 € v zmysle položky č. 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Košiciach uznesením z 15. decembra 2014 sp.zn. 6 Co 323/2014 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Považoval za nepochybné, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď v posudzovanej veci aplikoval ustanovenie položky 20a sadzobníka v znení účinnom v čase podania návrhu na začatie konania vo veci samej elektronickými prostriedkami (9. januára 2013 v zmysle § 42a ods. 2 O.s.p.). Konštatoval, že vyrubením súdneho poplatku za vyhotovenie súdneho spisu nedošlo k namietanému porušeniu zásady právnej istoty účastníka konania, pretože ten v čase podania návrhu na začatie konania vo veci samej elektronickými prostriedkami 9. januára 2013 mohol a mal si byť vedomý o.i. aj poplatkových povinností, ktoré vyplývajú z predpisov účinných v čase podania daného podania na súd. Keďže poplatková povinnosť vznikla 9. januára 2013 a súd vyrubil poplatok uznesením z 23. septembra 2013, teda v lehote v zmysle

§ 13 ods. 1 zák.č. 71/1992 Z.z., považoval za nedôvodnú aj námietku premlčania, resp. zániku práva vyrubiť súdny poplatok.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Uviedla, že v tejto veci podala návrh na začatie konania už v roku 2006. Keď súdy v obdobných prípadoch odmietli v tom istom roku prijať jej návrh podaný v elektronickej podobe, Ústavný súd Slovenskej republiky označil ich postup za protiústavný a prikázal im rešpektovať, že právne účinky návrhu nastali jeho podaním. V danom prípade to súd prvého stupňa nevzal na zreteľ. I keď navrhovateľke vznikla poplatková povinnosť v roku 2006 (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb.) a v roku 2013 nepodala žiadny nový návrh, súd ju vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Prehliadol, že v roku 2013 jej nebolo možné vyrubiť súdny poplatok, lebo došlo k preklúzii v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Podľa názoru dovolateľky jej tým súdy v konaní odňali možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Žiadala preto napadnuté uznesenie a tiež ním potvrdené uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 Cdo 268/2014, 3 Cdo 355/2014, 3 Cdo 436/2014, 5 Cdo 330/2014, 5 Cdo 375/2014, 7 Cdo 364/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie navrhovateľky podľa § 237 a 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.